

Jaarverslag

2004

WTC TOREN 1 (19de verdieping)
Koning Albert II-laan 30 Bus 4
1000 BRUSSEL
tel. 02/205.68.68 - fax : 02/502.39.54
e-mail : cesr@ecsocbru.irisnet.be

www.esr.irisnet.be

Dit jaarverslag werd opgemaakt en gepubliceerd in het kader van het voorschrift van paragraaf 2 van artikel 5 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Belgisch Staatsblad van 6 december 1994

V o o r w o o r d

2003 was een jaar waarin de Regering de raadpleging van de sociale gesprekspartners heeft versterkt. 2004 was dan weer een enigszins bijzonder jaar voor de Raad. Behalve het ontwerp van ordonnantie tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid was er omwille van het einde van de legislatuur maar weinig parlementaire activiteit. Anderzijds heeft men de vernieuwing van de mandaten van de Raadsleden nog niet tot een goed einde kunnen brengen, terwijl het endemische gebrek aan menselijke middelen, waarmee de Raad sinds zijn oprichting te kampen heeft, bleef voortduren. Dit gebrek werd al in 2003 aan de kaak gesteld.

Desondanks heeft de Raad een dertigtal adviezen geformuleerd (deze kunnen integraal op de website worden geraadpleegd⁽¹⁾). Hierbij komen nog 37 adviezen betreffende de erkenning van de uitzendbureaus van 1 januari tot 30 juni en 126 adviezen betreffende de erkenning van de privé-tewerkstellingsagentschappen vanaf 1 juli. Op die datum trad het besluit van 15 april 2004 houdende uitvoering van de ordonnantie van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in werking.

Om deze adviezen voor te bereiden en te formuleren werden er 63 vergaderingen van zowel de Plenaire Raad, het Bureau, het Uitgebreid Bureau, de Commissies als van de Werkgroepen georganiseerd.

Anderzijds heeft men talrijke werkvergaderingen gehouden omtrent de tenuitvoerlegging van de maatregelen, die men in het kader van het Sociaal Pact voor de Werkgelegenheid van de Brusselaars tussen de Regering en de sociale gesprekspartners was overeengekomen, waarbij het secretariaat van de Raad voor de logistieke ondersteuning zorgde.

Omwille van hun belang op het economisch en sociaal vlak ging een bijzondere aandacht van de Raad uit naar twee ontwerpen van besluit : het ene houdende uitvoering van de ordonnantie van 1 april 2004 betreffende de gewestelijke steun voor de algemene investeringen ten gunste van de micro, kleine of middelgrote ondernemingen, het andere houdende uitvoering van de ordonnantie van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt.

De onderhandelaars van het programma van de nieuwe Regering hebben de wil betoond om met de sociale gesprekspartners een 'Contract voor de Economie en de Werkgelegenheid van de Brusselaars' te sluiten. Dit heeft de sociale gesprekspartners ertoe aangezet om in dit kader een reflectienota met hun unanieme analyses en aanbevelingen op te maken om aldus de optimale economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verzekeren.

In december heeft de Regering het ontwerp van dit Contract aan de Raad overgemaakt. De sociale gesprekspartners zullen hun eerste werkzaamheden van 2005 hieraan binnen het Economisch en Sociaal Overlegcomité besteden.

*Cb. Franzen
Voorzitter*

⁽¹⁾<http://www.esr.irisnet.be>

Voorstelling van de Raad

De oorsprong

De **Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest** werd opgericht door de ordonnantie van 8 september 1994 en werd op 11 mei 1995 geïnstalleerd.

Op 28 juli 1992 heeft de Gewestelijke Regering het initiatief genomen om de Gewestelijke Raad een ontwerp van ordonnantie voor te leggen dat tot doel had de opdrachten en de samenstelling van de Brusselse Gewestelijke Economische en Sociale Raad, opgericht door het Koninklijk Besluit van 27 juli 1988, aan te passen aan het nieuwe institutionele landschap als gevolg van de bijzondere wet van 12 januari 1989 betreffende de Brusselse instellingen.

Aangezien het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over een eigen parlement beschikte, samengesteld uit verkozen politieke mandatarissen met een normatieve macht, diende het statuut en de samenstelling van de Brusselse Gewestelijke Economische en Sociale Raad, die op basis van de wetten van 1979 over de voorlopige gewestvorming werd opgericht, te worden herzien.

Het is vanuit deze optiek dat de samenstelling van de Economische en Sociale Raad werd beperkt tot de sociale gesprekspartners. Deze kunnen binnen de Raad overleg plegen, om aldus de standpunten van de economische en sociale krachten die uit dit overleg voortvloeien, bekend te maken bij de politieke vertegenwoordigers van het Gewest.

Aldus is de Raad, waarin de vertegenwoordigers van de organisaties van de werkgevers, middenstand en werknemers van het Brussels Gewest verenigd zijn, het belangrijkste sociaal-economisch overlegorgaan van het Gewest.

De opdrachten

In zijn verhoudingen tot de politieke macht is de Raad met twee bevoegdheden bekleed.

Enerzijds heeft hij een **adviesbevoegdheid**, in die zin dat de Raad, op eigen initiatief of in antwoord op een vraag van de Regering, adviezen of aanbevelingen formuleert over aangelegenheden, waarvoor het Gewest bevoegd is en die een invloed hebben op het economisch en sociaal leven, evenals over aanverwante aangelegenheden, waarvoor de Federale Staat bevoegd is en waarvoor een procedure tot samenwerking, overleg of advies met het Gewest is voorzien.

De Regering moet het advies van de Economische en Sociale Raad inwinnen over alle voorontwerpen van ordonnantie betreffende deze aangelegenheden.

Deze adviezen worden tevens aan de Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bekendgemaakt.

De andere bevoegdheid van de Economische en Sociale Raad heeft betrekking op het **overleg tussen de sociale gesprekspartners en de Regering** inzake alle vraagstukken met betrekking tot de gewestelijke ontwikkeling en planning, behalve deze waarvoor de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie (GOC) bevoegd is.

Aldus heeft men op 16 januari 1997 het **Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC)** opgericht, waarin de Regering en de vertegenwoordigers van de Economische en Sociale Raad zetelen.

De ordonnantie houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad bepaalt uitdrukkelijk dat dit overleg de uitstippeling van een economisch en sociaal actieprogramma door de Regering voorbereidt, evenals van de ontwerpen van ordonnantie en besluit met betrekking tot dit programma.

Naast deze algemene bevoegdheden kreeg de Raad door middel van ordonnanties of besluiten een aantal **bijzondere opdrachten** toegewezen. Zo moet de Raad geraadpleegd worden over verschillende aangelegenheden, zoals :

- de toelating aan de uitzendbureaus om hun activiteit te mogen uitoefenen in het Gewest (tot 30 juni 2004) ;
- de erkenning van de privé-tewerkstellingsagentschappen (vanaf 1 juli 2004) ;
- de erkenning van de inschakelingsondernemingen (tot 30 maart 2004).

Krachtens ordonnanties of besluiten van de Regering kreeg de Raad eveneens het **secretariaat** van Overlegcomités of Overlegplatformen toegewezen :

- het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité¹
- de Adviescommissie voor Buitenlandse Handel²
- het Overlegplatform van de Sociale Economie³
- het Overlegplatform voor de werkgelegenheid⁴

¹ Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 16 januari 1997 houdende oprichting van een Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BS van 11-04-1997)

² Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 januari 1996 houdende organisatie van de Adviescommissie voor Buitenlandse Handel (BS van 08-05-166)

³ Ordonnantie van 18 maart 2004 betreffende de erkenning en de financiering van de plaatselijke initiatieven voor de werkgelegenheid en de inschakelingsondernemingen (BS van 30-03-2004)

⁴ Ordonnantie van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BS van 29-07-2003)

Instanties van de Raad

De Plenaire zitting

De Plenaire zitting formuleert de adviezen en aanbevelingen van de Raad en komt elke maand bijeen.

Ze bestaat uit :

- 1) vijftien leden, voorgedragen door de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De representatieve werkgeversorganisaties dragen acht leden voor en de representatieve middenstandsorganisaties zeven leden ;
- 2) vijftien leden, voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De Regering bepaalt welke organisaties voor vertegenwoordiging in aanmerking komen, evenals het aantal leden dat elk van hen wordt toegekend. Dit gebeurt op basis van een voorstel, dat voortvloeit uit een consensus tussen enerzijds alle representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties, en anderzijds alle representatieve werknemersorganisaties.

Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 december 1999 heeft de lijst opgemaakt van de organisaties en het aantal leden, dat hen in de Economische en Sociale Raad wordt toegekend.

De Regering benoemt de leden van de Raad voor vier jaar op dubbele kandidatenlijsten, die deze organisaties voorleggen. De benoeming van de dertig effectieve leden gaat gepaard met de benoeming van dertig plaatsvervangende leden.

De Voorzitter en de Ondervoorzitter van de Raad

Men verkiest de Voorzitter en Ondervoorzitter respectievelijk en beurtelings onder de leden, die enerzijds de werkgevers- en middenstandsorganisaties vertegenwoordigen, en anderzijds de werknemersorganisaties. Ze zijn van een verschillende taalrol.

Men verkiest de Voorzitter en Ondervoorzitter voor twee jaar. De Voorzitter, of bij afwezigheid de Ondervoorzitter, zit de Raad voor en vertegenwoordigt hem in de rechtelijke en buitenrechtelijke handelingen.

Het Bureau

Het Bureau is het uitvoerend orgaan van de Raad.

De Raad kiest het Bureau uit zijn midden en het telt zes leden. De voorzitter en ondervoorzitter zijn van rechtswege lid, evenals de voorzitter van de Kamer van de Middenstand.

De voorzitter van de Raad zit het Bureau voor.

De directeur van de Raad woont de vergaderingen van het Bureau bij.

Het Uitgebreid Bureau

Het Uitgebreid Bureau verenigt al naargelang de behandelde thema's de leden van het Bureau en vertegenwoordigers en experts van de organisaties, die de Raad samenstellen.

Het behandelt de dossiers betreffende in het bijzonder het economisch beleid en/of het werkgelegenheidsbeleid en maakt zijn ontwerpen van advies en aanbeveling over aan de Raad.

De Kamer van de Middenstand

De Kamer van de Middenstand bestaat uit twaalf leden, met name :

- enerzijds de zeven vertegenwoordigers van de representatieve middenstandsorganisaties die in de Raad zetelen ;
- anderzijds vijf leden, benoemd door de Regering op voorstel van de vertegenwoordigers van de middenstand in de Raad.

Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 december 1999 heeft deze benoemingen uitgevoerd.

De leden van de Kamer van de Middenstand kiezen uit hun midden een voorzitter en een ondervoorzitter van een verschillende taalrol, voor een periode van 2 jaar.

De Regering of één van haar leden kan de Kamer van de Middenstand rechtstreeks verzoeken om advies uit te brengen over de algemene problemen van de middenstand in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. In dit geval bezorgt de Kamer haar advies rechtstreeks aan de aanvrager.

De Kamer van de Middenstand kan eveneens op eigen initiatief de Regering of één van de regeringsleden adviezen geven of voorstellen doen. Deze gaan dan gepaard met een bijkomend advies van de Raad.

De commissies en werkgroepen

De Raad en de Kamer van de Middenstand kunnen commissies of werkgroepen vormen om bijzondere problemen te bestuderen. Deze kunnen experts bevatten die niet tot de Raad behoren.

De organisaties die in de Raad zetelen

Representatieve werkgeversorganisatie

- Verbond van Ondernemingen te Brussel (VOB)

Het wordt door acht leden vertegenwoordigd in de Raad.

Representatieve middenstandsorganisaties

- Nationaal Interprofessioneel Verbond voor het Zelfstandig Ondernemen (NIVO)
- Nationale Federatie der Unies van de Middenstand (NFUM)
- Liberaal Verbond voor Zelfstandigen (LVZ)
- Unie der Zelfstandige Ondernemers (UNIZO)
- Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen (NSZ)
- Federatie voor Vrije en Intellectuele Beroepen (FVIB)
- Nationale Unie der Vrije en Intellectuele Beroepen van België (NUVIBB)
- Syndicaat der Zelfstandigen en KMO's (SDZ)
- Kamer voor Handel en Nijverheid van Brussel (KHNB)

Deze organisaties verdelen onder elkaar de zeven mandaten, waarover ze binnen de Raad beschikken.

Representatieve werknemersorganisaties

- Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV)
- Algemeen Christelijke Vakverbond (ACV)
- Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België (ACLVB)

De eerste twee organisaties worden elk door zes leden vertegenwoordigd in de Raad, de derde door drie leden.

Samenstelling van de Raad

Leden van de Raad

Effectieve leden

Plaatsvervangende leden

Als vertegenwoordigers van de werkgevers- en middenstandsorganisaties

Voor de werkgeversorganisaties

Jean ANDERSSON (VOB)
Dominique de HEMPTINNE (VOB)
Paul CARLIER (VOB)
André COCHAUX (VOB)
Jean-Claude DAOUST (VOB)
Christian FRANZEN (VOB)
Dominique MICHEL (VOB)
.....(VOB)

.....(VOB)
Frans DE KEYSER (VOB)
Paul JACQUES (VOB)
Jean-Philippe MERGEN (VOB)
Chris MORIS (VOB)
Pierre THONON (VOB)
Paul VANHOLSBECK (VOB)
Roger VANDEN BERGHEN (VOB)

Voor de middenstandsorganisaties

Alain BERLINBLAU (KHNB)
Daniel CAUWEL (FEBEZO)
Gilbert MARKEY (LVZ)
Eugène MOREAU (FEBEZO)
.....(NUVIBB)
Charles STIE (UCM)
Jos VANNESTE (UNIZO)

Pierre DEWIL (UNIZO)
.....(FEBEZO)
Josette HUBAILLE (NSZ)
Benoît ROUSSEAU (FEBEZO)
Eric THIRY (NUVIBB)
Katleen VAN HAVERE (FVIB)
Francine WERTH (UCM)

Als vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties

Paul BINJE (ABVV)
Guy BONNEWIJN (ACV)
.....(ACLVB)
Michèle DEHON (ABVV)
Irène DEKELPER (ACLVB)
.....(ABVV)
Lahoucine OURHIBEL (ACV)
.....(ACV)
Guy TORDEUR (ACV)
Michel VAN BAMBEKE (ACV)
René VAN CAUWENBERGHE (ABVV)
Philippe VANDENABEELE (ACLVB)
Alex VONCK (ABVV)
.....(ACV)
.....(ABVV)

Patricia BIARD (ACV)
Valérie CLEEREN (ACLVB)
Baudouin FERRANT (ABVV)
Mesfin FITWI (ABVV)
Chantal JACQUEMART (ABVV)
Patrick JOUS (ACV)
Koen MARTENS (ABVV)
Egbert MEERT (ACV)
Xavier MULS (ACLVB)
Marijke PERSOONE (ACV)
Hubert PRICKEN (ACV)
Jean-Marc SENGIER (ACV)
Roland TUTELEERS (ACLVB)
Philippe VAN MUYLDER (ABVV)
.....(ABVV)

Leden van de Kamer van de Middenstand

Effectieve leden

Alain BERLINBLAU (KHNB) (*)
Daniel CAUWEL (FEBEZO) (*)
Josette HUBAILLE (NSZ) (**)
Jacques INDEKEU (KHNB)
Gilbert MARKEY (LVZ) (*)
Eugène MOREAU (FEBEZO) (*)
Katrien PENNE (FVIB)
.....(NUVIBB) (*)
Charles STIE (UCM) (*)
Pierre VAN SCHENDEL (FEBEZO)
Jos VANNESTE (UNIZO) (*)
Francine WERTH (UCM) (**)

Plaatsvervangende leden

Theo DE BEIR (KHNB)
Georges DE SMUL (UNIZO)
Pierre DEWIL (UNIZO) (**)
.....(FEBEZO) (**)
Josette HUBAILLE (NSZ) (**)
Jos LEYSSENS (FVIB)
Julien MEGANCK (LVZ)
Benoît ROUSSEAU (FEBEZO) (**)
Eric THIRY (NUVIBB) (**)
Katleen VAN HAVERE (FVIB) (**)
Francine WERTH (UCM) (**)
René WILLEMS (LVZ)

(*) zijn ook effectieve leden van de Raad

(**) zijn ook plaatsvervangende leden van de Raad

Leden van het Bureau

Christian FRANZEN
Gilbert MARKEY

Voorzitter van de Raad
Voorzitter van de Kamer van de
Middenstand

Philippe VAN MUYLDER
Eugène MOREAU
Michel VAN BAMBEKE (ter vervanging van Daniel PIERSOEL vanaf 01.09)
Philippe VANDENABEELE

Secretariaat

Nemen het secretariaat waar en dragen bij tot de werkzaamheden van de Economische en Sociale Raad :

Jacques LABAR, directeur (tot 31.12)
Fatima BOUDJAOUI
Sabine BRAUNS
Rik DUYNLAGER
Pascale LECLERCQ
Robert PETIT
Sabine VAN BUGGENHOUT (tot 31.03)
Johan VAN LIERDE
Marc VERLINDEN

1. Bevoegdheid van advies, studie en aanbeveling

Vanzelfsprekend behoren het economisch en het werkgelegenheidsbeleid tot de hoofdbekommernissen van de leden van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het doel om het werkgelegenheidsniveau in Brussel op hetzelfde peil te handhaven en verder te ontwikkelen, is duidelijk afhankelijk van het behoud en de ontwikkeling van de economische bedrijvigheid. De erkenning van dit oorzakelijk verband tussen het economisch en het werkgelegenheidsbeleid ligt aan de basis van de reflectie van de Raad en wordt doorheen al zijn activiteiten duidelijk weerspiegeld.

A. Algemeen beleid

Initiatiefadvies inzake de uitgavenbegroting 2005 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Net zoals voor de begrotingen 2002 en 2003 heeft de Raad een initiatiefadvies geformuleerd inzake het ontwerp van begroting 2005 van het Gewest.

De Raad heeft als werkbasis de ongeveer 800 basisallocaties van de jaarlijkse uitgavenbegroting genomen. Hij heeft zich evenwel beperkt tot de uitgaven die een weerslag hebben op het achterliggend beleid van het economisch en sociaal leven van het Gewest. Zijn belangstelling is in het bijzonder uitgegaan naar de uitvoering van de verbintenissen, die zijn aangegaan in het kader van het Sociaal Pact voor de Werkgelegenheid van de Brusselaars (SPWB).

Tevens heeft hij met belangstelling opgemerkt dat er in de gezamenlijke uitgaven van de Regering aanzienlijke middelen werden voorzien voor de financiering van maatregelen, die in overleg met de sociale gesprekspartners in het kader van het 'Contract voor de Economie en de Werkgelegenheid van de Brusselaars' nog moeten worden vastgesteld. De Raad was onder meer verheugd vast te stellen dat de Regering de aankoop voorziet van verlaten of verwaarloosde terreinen, bestemd voor de economische bedrijvigheid.

De Raad heeft zich erover verheugd dat de inspanningen werden voortgezet op het vlak van werkgelegenheid, wetenschappelijk onderzoek, handelsbeleid, steun voor consultancy, openbaar vervoer, wijkcontracten, sociale huisvesting, stadsrenovatie en leefklimaat.

De Raad heeft meerdere interne verschuivingen opgemerkt, die hij in de bijzondere beschouwingen van commentaar heeft voorzien. Het betrof voornamelijk de kredieten toegekend aan de economische expansie, de informatisering en e-government, de bedrijventra, de wederopleving van de wijken, de huisvesting en het milieu.

Hij heeft het evenwel betreurd dat de begrotingen voor de promotie van de buitenlandse handel en het nationaal en internationaal imago van het Gewest gelijk zijn gebleven.

Voorontwerp van ordonnantie tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid

De Raad heeft genoteerd dat het ontwerp van ordonnantie streefde naar de omzetting in de Brusselse wetgeving van de Richtlijn 2000/60/EC van het Europees Parlement en van de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor een communautair waterbeleid. Bovendien heeft hij met tevredenheid genoteerd dat het waterbeheer bleef deel uitmaken van het openbaar beheer.

De Raad heeft zich erover verheugd dat de Regering zich had voorgenomen om het beheer van het waterbeleid te rationaliseren en om de kostprijs ervan transparanter te maken. Niettemin heeft hij onderlijnd dat de waterprijs, omwille van fiscale en structurele redenen, hoger lag in het Brussels Gewest dan in de andere Gewesten. De Raad heeft gevraagd om deze prijs tussen de gemeenten te beheersen en te standaardiseren, teneinde het concurrentienadeel voor de grootverbruikende ondernemingen niet te vergroten.

De Raad heeft er tevens akte van genomen dat, volgens verduidelijkingen vanwege de vertegenwoordigers van de Minister en het BIM, het beginsel van de 'reële kost' alle kosten verbonden aan het watergebruik wou identificeren en geen vaststelling van een 'reële prijs' impliceerde.

Anderzijds heeft hij genoteerd dat het mogelijk "gedifferentieerd prijsbeleid" voor bepaalde categorieën gebruikers zou worden gefinancierd door een subsidiëring van de operator door de Regering en niet door het vaststellen, ten laste van andere categorieën gebruikers of van bepaalde categorieën, van prijzen die hoger liggen dan de normale prijzen die op grond van het beginsel van de kostendekkende prijs en het beginsel dat de vervuiler betaalt zouden worden vastgesteld.

De Raad heeft heel in het bijzonder aangedrongen op het behoud van de toepassing van een degressief tarief voor de industriële verbruikers en voor deze, die door hun volume hiermee worden gelijkgesteld. De ondernemingen zijn immers nog steeds verplicht om voor hun activiteiten gebruik te maken van drinkwater, terwijl ze in de andere Gewesten gebruik kunnen maken van goedkoper "industriële water".

Dientengevolge is hij van oordeel geweest dat men moest nadenken over en studies moest verrichten naar de creatie van een netwerk voor industriële watervoorziening en heeft hij erop aangedrongen om het transparantiebeginsel voor de facturering van de prestaties aan de gebruikers na te leven.

De Raad heeft er eveneens op aangedrongen dat de Regering een beleid zou voeren om het rationeel watergebruik aan te moedigen en heeft met aandrang gevraagd dat op zijn minst de sociale gesprekspartners een vertegenwoordiging in de Burgerraad voor Water zouden hebben.

B. Economisch beleid

Voorontwerp van besluit houdende uitvoering van de ordonnantie van 1 april 2004 betreffende de gewestelijke steun voor de algemene investeringen ten gunste van de micro, kleine of middelgrote ondernemingen

In de preambule hebben de sociale gesprekspartners de stellingnames bevestigd, die ze hadden geformuleerd in het advies van 5 juni 2003 inzake het voorontwerp van ordonnantie betreffende de gewestelijke stimulansen voor de algemene investeringen ten gunste van de zeer kleine, kleine of middelgrote ondernemingen.

De representatieve middenstandsorganisaties hebben het van hun kant betreurd dat de herziening van de economische expansiewetgevingen enkel betrekking had op de wet van 4 augustus 1978 inzake de economische heroriëntering, daar waar het nodig was om tegelijkertijd over te gaan tot de herziening van de ordonnantie van 1 juli 1993 betreffende de bevordering van de economische expansie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die sloeg op de specifieke investeringen.

De Raad heeft de aandacht op het feit gevestigd dat het toepassingsveld van het voorontwerp van besluit ruimer was dan het voorheen vastgestelde, in de hoedanigheid dat het meer sectoren toestond, waaronder met name de burgerlijke en utiliteitsbouw, de groot- en de kleinhandel, de verhuur zonder bedieningspersoneel, selectie en terbeschikkingstelling van personeel. Het besluit voorzorg eveneens steun voor grotere ondernemingen, gezien de toepassing van de Europese definitie van de KMO.

In zijn algemene beschouwingen heeft de Raad herinnerd aan de doelstellingen van de herziening van de economische expansiewetgeving, meer in het bijzonder het luik « algemene investeringen » (wet van 4 augustus 1978) : de steun doelgerichter aanwenden en ervoor zorgen dat hij van doorslaggevend belang is bij de investeringsbeslissing. Het ging er om de aantrekkelijkheid van de wetgeving bij de economische operatoren te verhogen, dit door zijn toegang te vergemakkelijken, door duidelijke en eenvoudige procedures, door de snelheid van de steunaanvraagprocedures, de afhandeling van de dossiers en de uitbetaling van de steun alsook door het doorzichtiger maken van de voorziening.

Met het oog op het verzekeren van de doelstelling van doorzichtigheid heeft de Raad gevraagd dat de instelling van onderliggende voorziening de gelegenheid zou worden om de principes van e-government in de praktijk te brengen, wat zowel de economische operatoren als aan de administratie zou toelaten om de steundossiers online in te brengen en te beheren.

De Raad was immers van oordeel dat de risico's op een logge administratie en ondoorzichtigheid van het stelsel van dien aard waren dat ze een bepaald aantal kandidaten zouden ontmoedigen om gebruik te maken van de steunmaatregelen en derhalve de efficiëntie ervan merkbaar zouden terugschroeven.

Teneinde de toegang tot de voorziening te verbeteren, heeft de Raad ervoor gepleit dat de kandidaten tot de steun online gebruik zouden kunnen maken van een informatica-instrument dat hen zal toelaten om zowel de geografische plaatsbepaling van hun onderneming (perimeters van de ontwikkelingszone, van de wijkcontracten en van de gesubsidieerde handelskernen) te vinden, als om te bepalen of zij deel uitmaken van een strategische sector.

Wat de proceduretermijn betreft, heeft de Raad voorgesteld dat het besluit een te respecteren globale termijn tussen het moment van de indiening van de vraag en dat van de uitbetaling van de steun zou vastleggen ; deze termijn diende evenwel te worden geschorst indien het dossier moest worden vervolledigd.

Ten slotte heeft de Raad een aantal nu eens unanieme, dan weer verdeelde bijzondere beschouwingen geformuleerd.

C. Werkgelegenheidsbeleid

Voorontwerp van besluit houdende de uitvoering van de ordonnantie van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt

De Raad heeft op 22 januari en 10 februari twee adviezen inzake dit voorontwerp van besluit geformuleerd. Eén ervan was een bijkomend advies ingevolge een herwerking van het voorontwerp van besluit.

De Raad heeft gewezen op het belang van dit besluit, dat het geheel der dispositieven ten uitvoer legt dat de ordonnantie van 26 juni 2003 voorziet. Deze ordonnantie herdefinieerde het toepassingsveld van het beleid voor de plaatsing van de werknemers, zoals de Internationale Arbeidsorganisatie dit wilde, evenals de voorwaarden voor de samenwerking tussen de openbare en privé-tewerkstellingsoperatoren in het gemengd geworden beheer van de arbeidsmarkt.

Gelet op zijn ruime toepassingsfeer, het feit dat men het talrijke tewerkstellingsoperatoren zou opleggen en dat het de bemiddelingsverhoudingen op de arbeidsmarkt reglementair zou wijzigen, heeft de Raad erop aangedrongen dat men enerzijds de tewerkstellingsoperatoren en anderzijds de werkzoekenden duidelijk en volledig zou informeren.

De Raad had vastgesteld dat het ontwerp van besluit voor de activiteiten van arbeidsbemiddeling van betaalde sportbeoefenaars en arbeidsbemiddeling van kunstenaars afweek van het door de ordonnantie van 26 juni 2003 vastgesteld beginsel om voor de bemiddelingsactiviteiten geen enkele financiële bijdrage ten laste van de werkzoekenden te leggen. Daarom heeft hij in zijn eerste advies verklaard er geen voorstander van te zijn dat het besluit afwijkingen van dit beginsel aanbracht, gezien hij van oordeel was dat de eindgebruiker de 'vergoedingen' ten laste moesten nemen.

In zijn bijkomend advies is de Raad meer in het bijzonder ingegaan op de mogelijke gevolgen (met name de kans op delokalisaties) indien men geen maatregel zou toepassen, die van het kosteloosheidsbeginsel voor betaalde sportbeoefenaars en professionele schouwspelartiesten afweek.

Ter harmonisering van de reglementeringen inzake bemiddeling, maar ook in het belang van de werknemers, was de Raad uiteindelijk van mening dat het nuttig zou zijn om afwijkingen van het kosteloosheidsbeginsel toe te staan, zoals de IAO-overeenkomst 181 dit voorzag, op voorwaarde dat de geldende reglementering in Vlaanderen en de uit te werken reglementering in Wallonië met elkaar zouden overeenstemmen.

Artikel 5 van het besluit voorziet voor de tewerkstellingsoperatoren de verplichting om de « persoonlijkheidstests en de psychologische tests » te laten afnemen door

een persoon die in het bezit is van een diploma van psycholoog of onder verantwoordelijkheid van deze laatste. De Raad heeft gevraagd dat de tewerkstellingsoperatoren en de overheid los van deze verplichting een discussie op gang zouden brengen over de toegelaten selectietests vanuit het oogpunt van hun nut in het selectieproces en vanuit de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De Raad heeft positief gereageerd op het streven naar administratieve vereenvoudiging in de procedures en de beperking van de duur van de erkenningen tot vier jaar, waardoor hij tot een periodieke herziening van deze erkenningen kon overgaan.

In verband met de oprichting van het «Overlegplatform voor de werkgelegenheid», dat openstaat voor alle operatoren die bij het beheer van de arbeidsmarkt zijn betrokken, was de Raad van oordeel dat de sociale gesprekspartners hierin een centrale positie moesten bekleden, omdat de werkgelegenheid de eigenlijke grondslag van het sociaal overleg vormt. Hij heeft vastgesteld dat dit niet het geval was in de verdeling, die in het eerste ontwerp van besluit werd weerhouden.

In het herwerkte besluit hield de nieuw voorgestelde samenstelling nog steeds een onevenwicht in tussen enerzijds de operatoren op de arbeidsmarkt (BGDA, privé-tewerkstellingsagentschappen en andere tewerkstellingsoperatoren, die onder een tariefafpraak met de BGDA vallen) en anderzijds de sociale gesprekspartners, die binnen de Economische en Sociale Raad zijn vertegenwoordigd. Daarom heeft de Raad zich voor de volgende samenstelling uitgesproken :

- één vertegenwoordiger van de Minister, die het voorzitterschap ervan waarneemt ;
- één vertegenwoordiger van een ander Regeringslid ;
- twee vertegenwoordigers van de BGDA ;
- twee vertegenwoordigers van de privé-tewerkstellingsagentschappen ;
- twee vertegenwoordigers van de andere tewerkstellingsoperatoren, die onder een tariefafpraak met de BGDA vallen ;
- zeven vertegenwoordigers van de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties, die in de ESRBHG zetelen ;
- zeven vertegenwoordigers van de representatieve werknemersorganisaties, die in de ESRBHG zetelen.

Door het aantal vertegenwoordigers van de laatste twee groepen op zeven te brengen, kon men het belang van de bestanddelen van de sociale gesprekspartners binnen het Platform zo goed mogelijk weergeven.

De Regering heeft de opmerkingen en voorstellen weerhouden, die de Raad in deze adviezen heeft geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met het samenwerkingsakkoord betreffende de opheffing van het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale staat, de gewesten en de Duitstalige gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen

De Raad heeft vastgesteld dat het voorontwerp van ordonnantie betrekking had op de instemming met een samenwerkingsakkoord, dat paste in het kader van de beslissingen die men in aansluiting op de Nationale Werkgelegenheidsconferentie

had genomen en dat ernaar streefde om 25.000 banen te creëren in de sector van de thuishulp voor huishoudactiviteiten.

Hij heeft genoteerd dat sinds 1 januari 2004 de Federale Staat de financiële last van de dienstencheques volledig op zich nam en de federale overheid de erkenning organiseerde, evenals de vaststelling van de normen van de dienstverlenende ondernemingen die voor de dienstencheques in aanmerking konden komen.

De Raad was ook van mening dat het hem voorgelegde voorontwerp van ordonnantie de gevolgen van deze hervorming steunde en het riep bij hem geen bijzondere beschouwingen op.

Voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Gemeenschappen betreffende de actieve begeleiding en opvolging van werklozen

De Raad heeft eraan herinnerd dat tijdens de plenaire vergadering van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC) van 30 maart 2004 de sociale gesprekspartners een positief advies hadden geformuleerd inzake het ontwerp van samenwerkingsakkoord en de voorstellen tot gewestelijke tenuitvoerlegging.

Het Comité had evenwel vastgesteld dat het mechanisme voor gegevensoverdracht, dat in het samenwerkingsakkoord en diens bijlagen was voorzien, een meerkost voor de gewestelijke openbare dienst voor arbeidsbemiddeling, de BGDA, met zich zou kunnen meebrengen en had gevraagd dat de federale Regering deze meerkost op zich zou nemen.

Tijdens diezelfde zitting hadden de sociale gesprekspartners een aantal opmerkingen aangaande het Activeringsplan voor werklozen geformuleerd. Ze maakten hoofdzakelijk gewag van onzekerheden, die nog steeds bestonden omtrent de omvang van de middelen die men voor het Plan moest bestemmen.

Ze hadden bijgevolg vragen bij het belang van de inspanning, die men moest leveren, gelet op het werkloosheidspercentage en de werkgelegenheidstoestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze vreesden dat de BGDA met de huidige voor hem bestemde middelen niet in staat zou zijn om de uitdaging aan te nemen en waren van oordeel dat de werkzoekende geen slachtoffer mocht zijn van het systeem ingeval het gewestelijk niveau zijn verplichtingen niet zou kunnen zijn nagekomen.

Rekening houdend met de hierboven vermelde beschouwingen, die in het BESOC werden geformuleerd, heeft de Raad erop aangedrongen dat men vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen inzake actieve begeleiding en opvolging van werklozen de betrokken doelgroep duidelijk en volledig zou informeren, teneinde misverstanden en nadelige consequenties ingevolge slechte informatie te vermijden.

Voorontwerp van ordonnantie houdende de instemming met de conventie nr. 142 betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, aangenomen op 23 juni 1975 door de Internationale Arbeidsconferentie

Voorontwerp van ordonnantie houdende de instemming met de conventie nr. 175 betreffende deeltijdwerk, aangenomen op 24 juni 1994 door de Internationale Arbeidsconferentie

Voorontwerp van ordonnantie houdende de instemming met de conventie nr. 177 betreffende thuiswerk, aangenomen op 20 juni 1996 door de Internationale Arbeidsconferentie

De Raad heeft geen enkele beschouwing bij deze drie voorontwerpen van ordonnantie geformuleerd.

Voorontwerp van besluit tot opheffing van het besluit van 27 februari 2003 betreffende de dienstencheques

De Raad heeft eraan herinnerd dat het stelsel van de dienstencheques werd gewijzigd door de Koninklijke Besluiten van 9 januari 2004, 5 februari 2004 en 31 maart 2004 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 12 december 2001 en dat sinds 1 januari 2004 de federale overheid het beheer van het stelsel van de dienstencheques beheerde, evenals de vaststelling van de normen voor de ondernemingen die voor de dienstencheques in aanmerking kunnen komen.

Hij heeft bijgevolg vastgesteld dat de intrekking van het besluit van 27 februari 2003 betreffende de dienstencheques aansloot aan op de gevolgen van het nieuwe stelsel en heeft geen enkele bijzondere bemerking geformuleerd.

D. Milieu

Ontwerpbesluit tot vaststelling van de risicoactiviteiten

De Raad heeft er akte van genomen dat de activiteiten, die in het ontwerpbesluit als risicohoudend werden gedefinieerd, strikt werden overgenomen binnen de lijst van de ingedeelde inrichtingen, overeenkomstig het voorschrift van de ordonnantie betreffende het beheer van verontreinigde bodems. Hij heeft evenwel gevraagd dat de tekst van het besluit op dit punt expliciet zou zijn, teneinde bij het lezen van het besluit elke dubbelzinnigheid te vermijden.

Ten slotte heeft de Raad zich afgevraagd of men het BIM eventueel zou kunnen machtigen om een activiteit die op de lijst staat, maar die rekening houdend met bijzondere omstandigheden geen bodem- of waterverontreiniging kan inhouden, vrij te stellen van een verkennend bodemonderzoek (voorbeeld van een luchttank).

Ontwerpbesluit tot vaststelling van de bodem- en waterverontreinigingsnormen bij overschrijding waarvan een risicostudie moet worden uitgevoerd

De Raad heeft vastgesteld dat de weerhouden verontreinigingsnormen waren ingegeven door de normen, die het Vlaams Gewest had vastgesteld, en in functie van de specificiteiten van de Brusselse bodem en van de bodembestemming waren gemoduleerd.

Hij was van oordeel dat ze op hun manier conform zijn advies waren, dat hij had geformuleerd inzake het ontwerp van ordonnantie betreffende het beheer van verontreinigde bodems, waarvan het doel erin bestond om het mogelijk te maken om een economische activiteit op te starten op een bodem, waarvan de mogelijke verontreinigingsgraad geen onaanvaardbaar risico voor gezondheid of leefmilieu inhield.

Ten slotte was de Raad van oordeel dat men het onderhavig besluit moest coördineren met de overheidsbepalingen betreffende de benzinstations.

Voorontwerp van besluit betreffende het beheer van afgedankte voertuigen

De Raad heeft vastgesteld dat het onderwerp van het ontwerpbesluit het voorwerp was geweest van een milieuovereenkomst, die alle beroepsorganisaties van de sectoren die bij deze materie zijn betrokken hadden ondertekend en die de Minister van Leefmilieu openbaar had gemaakt. Deze overeenkomst was opgemaakt in de context van de voorbereiding van het ontwerpbesluit, dat aan de Raad was voorgelegd, en verving een overeenkomst met hetzelfde onderwerp, die dezelfde partijen in 1999 hadden ondertekend.

De Raad heeft dientengevolge geen enkele bijzondere bemerking bij voormeld ontwerp geformuleerd.

Voorontwerp van besluit betreffende de beheerders van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

De Raad had geen enkele bijzondere beschouwing op het economisch en sociaal vlak.

Voorontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 18 juli 2002 tot invoering van een terugnameplicht voor sommige afvalstoffen met het oog op hun nuttige toepassing of hun verwijdering

De Raad was van oordeel dat het opschrift van het besluit duidelijker naar voor moest brengen dat de toepassings sfeer van het besluit enkel betrekking had op afgedankte elektrische en elektronische apparatuur.

Hij heeft eraan herinnerd dat de huidige wetgeving het resultaat was van een samenwerking tussen de drie Gewesten en van een overleg met de betrokken economische sectoren. De Raad heeft erop aangedrongen dat hetzelfde zou gebeuren voor de gewestelijke besluiten, die de Richtlijn 2002/96/EU omzetten, gezien het voorschrift van overeenstemming de voorwaarde voor de coherentie van de economische en sociale context is binnen zowel de Europese Unie als op het niveau van de drie Gewesten.

De strikte overeenstemming met de tekst van de Richtlijn drong zich des te meer op daar de Milieuovereenkomst, die het stelsel voor inzameling en behandeling van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur regelde, de inhoud van de Richtlijn rechtstreeks had beïnvloed. Elke afwijking tussen deze richtlijn en het ontwerpbesluit zou onvermijdelijk een invloed uitoefenen op de algemene huishouding van de Milieuovereenkomst.

Dientengevolge heeft de Raad een aantal aanpassingen aan het ontwerpbesluit gevraagd betreffende onder meer de definitie van de producent, de verplichtingen van de kleinhandelaars, distributeurs, producenten en invoerders, de verplichting voor de gewestelijke overheid om een voldoende aantal containerparken aan te leggen, het verschil tussen het "historisch" afval (vóór 13 augustus 2005 op de markt gebracht) en het "nieuw" afval.

Ontwerpbesluit betreffende de beoordeling van de risico's van bodemverontreiniging voor de gezondheid en het leefmilieu

De Raad heeft vastgesteld dat de keuze van een evaluatiemodel, onder de doorgaans toegepaste modellen, de éénvormigheid waarborgde van de criteria ter beoordeling van de risico's en zodoende van de rechtszekerheid. De erkende mogelijkheid voor de studiebureaus om hiervan gericht af te wijken, mits een welomschreven motivering en rekening houdend met de praktijken in de andere Gewesten, gaf het model een soepelheid waardoor men de Brusselse context in aanmerking kon nemen of de evolutie van de analysecriteria en -technieken kon volgen.

De Raad heeft er echter op aangedrongen dat elke beslissing vanwege het BIM ter beoordeling van de afwijkingen van het model, die het studiebureau voorstelde, eveneens welomschreven en gemotiveerd zouden zijn.

De Raad heeft opgemerkt dat de veiligheidsmarge ten opzichte van de "risicowaarden" rekening hield met de benaderingselementen, die noodzakelijk met de risicoanalyses waren verbonden, en conform de praktijken van de studiebureaus leek. De marge leek trouwens voorzichtig zodra het om de toelating van een activiteit op een bodem met verontreinigde stoffen ging.

De Raad was bijgevolg van oordeel dat het ontwerpbesluit conform de geest van de kaderordonnantie leek en heeft geen bijkomende beschouwing geformuleerd.

Ontwerpbesluit betreffende de bodemsaneringswerven en de tankstations die niet als openbaar verkooppunt worden geëxploiteerd

De Raad heeft vastgesteld dat de afschaffing van de milieuvergunning voor de saneringswerven de procedures vereenvoudigde en verkortte en de verwijdering versnelde van verontreinigende stoffen, die mogelijk gevaarlijk waren voor de gezondheid en het leefmilieu.

Anderzijds heeft de Raad ingestemd met de opnemings van de tankstations, die niet als openbaar verkooppunt werden geëxploiteerd, in de toepassings sfeer van de ordonnantie betreffende het beheer van verontreinigde bodems. Deze maatregel kwam ten goede aan de nieuwe exploitanten van industrieterreinen, waarop vroeger dergelijke inrichtingen hadden gestaan die verontreinigende stoffen voortbrachten die de wetgeving op de tankstations niet in aanmerking nam. Voor het overige heeft de Raad geen andere bemerking geformuleerd.

Ontwerpbesluit tot vaststelling van de criteria op basis waarvan een bodemonderzoek met een verkennend bodemonderzoek kan worden gelijkgesteld

De Raad heeft genoteerd dat het ging om een gunstige overgangsmaatregel, waardoor men rekening kon houden met de studies die vóór de inwerkingtreding van het besluit werden verricht.

Hij vond evenwel de geldigheidsduur van vijf jaar voor de vorige bodemonderzoeken te kort wanneer er sinds de uitvoering ervan geen nieuwe exploitatie meer had plaatsgevonden. Het leek hem opportuun om de geldigheidsduur van deze "vorige" onderzoeken aan te sluiten op deze van de "verkenkende bodemonderzoeken" die de nieuwe ordonnantie betreffende het beheer van verontreinigde bodems voorzag, wanneer deze de gelijkaardige hypothese beoogde van een terrein waarop er na het einde van de exploitatie voor een onbepaalde duur geen nieuwe exploitatie meer volgde.

Ten slotte was de Raad van oordeel dat als één van de criteria, waarvan het ontbreken de weigering tot gelijkstelling impliceerde, de "*de gekende ongevallen en incidenten*" in de gedetailleerde historiek van het terrein moesten worden vermeld als de ongevallen gekend op het ogenblik van het onderzoek door de exploitant die de historiek voorlegde of door elke overheid die zich beriep op een informatie, waarover ze wegens de uitoefening van haar bevoegdheden zou beschikken.

E. Fiscaliteit en Financiën

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van artikel 60 van het wetboek van successierechten

De Raad heeft vastgesteld dat de vooropgestelde wijziging wou tegemoetkomen aan het gemotiveerd advies van de Europese Commissie van 16 oktober 2002 en de wetgeving van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wou aanpassen door de gunstige tarieven van artikel 60 van het wetboek van successierechten open te stellen voor instellingen gelegen in andere Lidstaten van de Europese Unie.

Hij heeft genoteerd dat het voorontwerp van ordonnantie voorzag om de toekenning van deze tarieven te koppelen aan de naleving van enkele voorwaarden door deze instellingen, zodat men deze kon gelijkstellen met de in artikel 59 van het wetboek van successierechten bedoelde Belgische instellingen.

In dit opzicht heeft de Raad zich afgevraagd of het niet opportuun zou zijn om deze voorwaarden in de tekst zelf van de ordonnantie te vermelden, dan wel in de memorie van toelichting of de commentaar der artikelen.

Voor het overige heeft de Raad geen enkele bijzondere bemerking geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van artikel 140 van het wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten

De Raad heeft vastgesteld dat de vooropgestelde wijziging wou tegemoetkomen aan het gemotiveerd advies van de Europese Commissie van 16 oktober 2002 en de wetgeving van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wou aanpassen door de gunstige tarieven van artikel 140, eerste lid, van het wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten open te stellen voor instellingen gelegen in andere Lidstaten van de Europese Unie.

Hij heeft genoteerd dat het voorontwerp van ordonnantie voorzag om de toekenning van deze tarieven te koppelen aan de naleving van enkele voorwaarden door deze instellingen, zodat men deze kon gelijkstellen met de in artikel 140, eerste lid van het W.Reg. bedoelde Belgische instellingen.

De Raad heeft zich afgevraagd of het niet opportuun zou zijn om deze voorwaarden in de tekst zelf van de ordonnantie te vermelden, dan wel in de memorie van toelichting of de commentaar der artikelen.

Voor het overige heeft de Raad geen enkele bijzondere bemerking geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot de instelling van het systeem van de eenmalige bevrijdende aangifte

De Raad heeft vastgesteld dat men hem verzocht om een advies te formuleren inzake een voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met een samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bijgevolg heeft hij geen enkele bijzondere beschouwing bij het voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met dit akkoord geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 23 juli 1992 betreffende de gewestbelasting ten laste van bezetters van bebouwde eigendommen en houders van een zakelijk recht op sommige onroerende goederen

De Raad heeft vastgesteld dat de vooropgestelde wijziging wou tegemoetkomen aan het arrest van het Arbitragehof van 22 oktober 2003. Dit wees erop dat het leeftijds criterium, waarop de ordonnantie van 23 juli 1992 zich beriep om te bepalen welke gezinnen van de vrijstelling van de gewestbelasting konden genieten, de grondwettelijke beginselen van gelijkheid schond.

Hij heeft genoteerd dat de vervanging van het begrip 'kinderen die recht geven op kinderbijslag' door het leeftijds criterium ('kinderen die maximum de leeftijd van 21 jaar hebben') beter kon overeenstemmen met de toestand van de gezinnen, die van de vrijstelling van de gewestbelasting konden genieten. Voor het overige heeft de Raad geen enkele bijzondere beschouwing geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie houdende het toepasselijk maken van de gevolgen van de wet van 31 december 2003 houdende invoering van een eenmalige bevrijdende aangifte op de gewestelijke belastingen

De Raad heeft erop gewezen dat het vooropgestelde dispositief de gevolgen van de eenmalige bevrijdende aangifte (EBA) wou uitbreiden tot de gewestelijke belastingen (successie- en registratierechten), gezien de wet van 31 december 2003 enkel voor de federale belastingen gold.

De Raad heeft vastgesteld dat het hem voorgelegde ontwerp de bepalingen weergaf van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot de instelling van het systeem van de eenmalige bevrijdende aangifte en heeft voor het overige geen enkele bijzondere beschouwing geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van het Wetboek van successierechten

De Raad heeft vastgesteld dat het voorontwerp van ordonnantie ernaar streefde om de bepalingen van het Wetboek van successierechten aan te passen in functie van de goedkeuring van de geplande hervorming van de registratierechten op de schenkingen van roerende goederen, met name voor wat het bevrijdend karakter van de betaling van deze rechten ten aanzien van de berekening van de successierechten betrof.

De Raad was van oordeel dat de voorgestelde wijziging in dit opzicht voor de successierechten de wijziging betreffende de schenkingsrechten voor roerende goederen omzette.

Bijgevolg heeft hij hieromtrent en voor het overige geen enkele bijzondere bemerking geformuleerd.

Voorontwerp van ordonnantie tot vermindering van de registratierechten op de schenkingen van roerende goederen

De Raad heeft vastgesteld dat het voorontwerp van ordonnantie met name ernaar streefde om het evenredig registratierecht op de schenkingen van roerende goederen onder levenden te vervangen door de invoering van een nieuw vlak en bevrijdend tarief.

Voor zover deze hervorming van dien aard was dat ze de belastingschaal uitbreidde, waarop het nieuwe tarief van toepassing zou zijn, en ze voor het Gewest een toeneming van de schenkingsrechten begon te genereren, betuigde de Raad zijn steun aan het initiatief van de Regering.

Hoewel in dit geval de schrapping van het progressief karakter van de belasting kon worden gerechtvaardigd, was de Raad niettemin van oordeel dat de uitbreiding van deze maatregel tot andere domeinen van de fiscaliteit de fiscale billijkheid in gevaar zou kunnen brengen.

De representatieve werknemersorganisaties hebben de wetgever verzocht om rekening te houden met de verschuiving van de opbrengsten van de schenkingsrechten ten nadele van de successierechten.

Ze waren bijgevolg van oordeel dat het om een maatregel ging, die ernaar streefde om de ontvangsten naar 2005 te vervroegen. Hierdoor zouden de opbrengsten uit de successierechten verminderen, wat op termijn een verlies van ontvangsten voor het Gewest met zich zou meebrengen.

Ten slotte hebben de representatieve werknemersorganisaties gevraagd dat de Regering het progressief karakter van de registratierechten zou handhaven door meerdere percentages in te voeren, gaande van bijvoorbeeld 3 tot 25 %.

Voor het overige heeft de Raad geen enkele bijzondere bemerking geformuleerd.

2. Overige bevoegdheden

Erkenning van de uitzendbureaus

De Raad formuleert op eigen initiatief of op verzoek van de Minister van Werkgelegenheid adviezen betreffende de aanvragen tot toelating om de activiteiten van uitzendbureau te mogen uitoefenen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en tot vernieuwing of tot intrekking van deze toelatingen. Sinds november 2001 mogen de uitzendbureaus ook actief zijn in de bouwsector.

Bij het onderzoek van de dossiers inzake de toelatingen of de vernieuwing van deze toelatingen ziet de Raad toe op de naleving van de uitoefeningsvoorwaarden om een beroep te mogen doen op uitzendarbeid, teneinde de werknemers te beschermen en concurrentievervalsingen te vermijden die zouden kunnen ontstaan omdat de uitzendbureaus hun sociale verplichtingen niet nakomen.

De ordonnantie van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft de reglementering betreffende de erkenningen van de uitzendbureaus opgeheven. Op 1 juli 2004 is de nieuwe reglementering betreffende de erkenning van de privé-tewerkstellingsagentschappen in werking getreden. Krachtens de nieuwe reglementering hadden de privé-tewerkstellingsagentschappen, die in de terbeschikkingstelling van uitzendkrachten werkzaam zijn, zes maanden de tijd (tot 31 december 2004) om hun erkenningsaanvraag in te dienen.

De gespecialiseerde Commissie van de Raad is 11 maal bijeengekomen om de aanvragen tot toelating of tot vernieuwing van de ondernemingen te onderzoeken. In het kader van de opmaak van haar adviezen heeft ze 3 vertegenwoordigers van ondernemingen verhoord.

Van 1 januari tot 1 juli 2004 heeft de Raad 37 adviezen betreffende de erkenningen van de uitzendbureaus geformuleerd.

<i>Advies</i>	<i>Vernieuwing</i>	<i>Toelating</i>	<i>Intrekking</i>	<i>Totaal</i>
Uitzendarbeid	26	4	3	33
Uitzendarbeid bouwsector	4	0	0	4
Totaal :	30	4	3	37

Tot 30 juni 2004 beschikten meer dan 70 uitzendbureaus over een erkenning om de activiteiten van uitzendarbeid te mogen uitoefenen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (21 erkenningen van onbepaalde duur en 53 van bepaalde duur). 6 ondernemingen hadden een toelating om de activiteiten van uitzendbureau te mogen uitoefenen in de bouwsector.

Erkenning van de privé-tewerkstellingsagentschappen

De ordonnantie van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 15 april 2004 houdende uitvoering van de ordonnantie van 26 juni 2003 zijn op 1 juli 2004 in werking getreden.

Volgens deze reglementering moet elk privé-tewerkstellingsagentschap, d.w.z. iedere van de overheidsdiensten onafhankelijke natuurlijke of rechtspersoon die één of meer door de ordonnantie beoogde tewerkstellingsactiviteiten exclusief uitoefent, niettegenstaande de andersoortige activiteiten die betrekking hebben op het beheer van de menselijke hulpbronnen, zonder evenwel tussen te komen in de individuele arbeidsrelaties, een erkenning bij de overheid van het BHG verkrijgen om er zijn activiteiten te mogen uitoefenen.

De nieuwe erkenningen worden toegekend voor vier jaar en kunnen voor eenzelfde periode worden vernieuwd.

De privé-tewerkstellingsagentschappen, die geen exploitatiezetel hebben in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, kunnen een gelijkgestelde vergunning vragen die geldig is voor 1 jaar en die driemaal kan worden vernieuwd.

Een privé-tewerkstellingsagentschap kan een erkenning vragen voor één of meer van de volgende activiteiten :

- Werving en selectie ;
- Terbeschikkingstelling van uitzendkrachten ;
- Terbeschikkingstelling van uitzendkrachten aan ondernemingen die vallen onder het Paritair Comité nr. 124 van het bouwbedrijf ;
- Bemiddeling van betaalde sportbeoefenaars ;
- Bemiddeling van kunstenaars ;
- Terbeschikkingstelling van interim-kunstenaars ;
- Outplacement.

Geen enkel privé-tewerkstellingsagentschap mag tewerkstellingsactiviteiten uitoefenen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zonder dat het voorafgaandelijk bij Regeringsbesluit werd erkend.

De tewerkstellingsagentschappen, die werden opgericht door of die afhankelijk zijn van andere Belgische en Europese overheden, sluiten met de BGDA een overeenkomst om de tewerkstellingsactiviteiten uit te oefenen.

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest formuleert binnen de dertig dagen een advies inzake de aanvraag tot erkenning of vernieuwing van de erkenning van het privé-tewerkstellingsagentschap.

Het besluit van 15 april 2004 houdende uitvoering van de ordonnantie van 26 juni 2003 is op 1 juli 2004 in werking getreden. De ondernemingen hebben hun aanvragen tot erkenning als privé-tewerkstellingsagentschap pas vanaf die datum ingediend. Men moet ook weten dat de privé-tewerkstellingsagentschappen, die werkzaam zijn in de terbeschikkingstelling van uitzendkrachten, zes maanden de tijd hadden om hun erkenningsaanvraag in te dienen.

De Erkenningscommissie voor privé-tewerkstellingsagentschappen van de Raad is tussen 1 juli en 31 december 2004 8 maal bijeengekomen om de erkenningsaanvragen van de privé-tewerkstellingsagentschappen te onderzoeken. In het kader van de opmaak van haar adviezen heeft ze 4 vertegenwoordigers van ondernemingen verhoord.

Op voorstel van zijn gespecialiseerde Commissie inzake erkenning heeft de Raad 124 positieve adviezen en 2 negatieve adviezen geformuleerd. 72 van deze adviezen waren erkenningen (een zetel in het Brussels Gewest) en 44 met erkenningen gelijkgestelde vergunningen (geen zetel in het BHG).

<i>Categorieën</i>	<i>Erkenning</i>	<i>Vergunning</i>	<i>Totaal</i>
<i>Werving en selectie</i>	<i>60</i>	<i>33</i>	<i>93</i>
<i>Terbeschikkingstelling van uitzendkrachten</i>	<i>13</i>	<i>4</i>	<i>17</i>
<i>Terbeschikkingstelling van uitzendkrachten aan ondernemingen die vallen onder het Paritair Comité nr. 124 van het bouwbedrijf</i>	<i>2</i>	<i>1</i>	<i>3</i>
<i>Bemiddeling van betaalde sportbeoefenaars</i>	<i>0</i>	<i>5</i>	<i>5</i>
<i>Bemiddeling van kunstenaars</i>	<i>0</i>	<i>2</i>	<i>2</i>
<i>Terbeschikkingstelling van interim-kunstenaars</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>2</i>
<i>Outplacement</i>	<i>13</i>	<i>10</i>	<i>23</i>

N.B. : de privé-tewerkstellingsagentschappen kunnen een erkenning voor één of meerdere categorieën vragen.

Erkenning van de inschakelingsondernemingen

In 2004 heeft de Raad geen enkele adviesaanvraag betreffende nieuwe projecten van inschakelingsondernemingen ontvangen, noch aanvragen tot verlenging van de erkenning als inschakelingsonderneming in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De ordonnantie van 18 maart 2004 betreffende de erkenning en de financiering van de plaatselijke initiatieven voor de ontwikkeling van de werkgelegenheid en de inschakelingsondernemingen heeft de erkenningsvoorwaarden voor de inschakelingsondernemingen gewijzigd.

Overlegplatform van de Sociale Economie

De voormelde ordonnantie voorziet in de oprichting van een Overlegplatform van de Sociale Economie, dat met name als opdracht zal hebben om naar de Minister van Economie en Werkgelegenheid toe een advies te formuleren inzake de erkenning en de financiering van de inschakelingsondernemingen en de PIOW.

De Raad zal het secretariaat van het Platform waarnemen.

3. Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC)

Sinds 1997⁵ verloopt het economisch en sociaal overleg in het kader van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC). Het BESOC is een drieledige instantie en verenigt de Regering, de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties en de representatieve werknemersorganisaties.

⁵ Besluit van 16 januari 1997 tot oprichting van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité

Hoewel het economisch en sociaal overleg niet binnen de omsluiting van de ESRBHG verloopt, teneinde een echte driedigheid te waarborgen, behoudt dit overleg toch een organieke band met de Raad gelet op enerzijds de samenstelling van het BESOC, waarin de Raad vertegenwoordigers van de sociale gesprekspartners voordraagt, en anderzijds het feit dat het personeel van de Economische en Sociale Raad het secretariaat ervan waarneemt.

Op 11 juni 2002 werd in het kader van het BESOC het Sociaal Pact voor de Werkgelegenheid van de Brusselaars (SPWB) gesloten. Het BESOC verzekert de opvolging ervan.

Het SPWB is een driedig akkoord tussen de Regering, de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties en de representatieve werknemersorganisaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het heeft tot doel om de arbeidsparticipatie van de Brusselaars te verhogen door de economische en sociale dialoog binnen het Gewest te versterken en door een reeks gezamenlijke bijdragen te definiëren. Het integreert tevens de vier pijlers van de Europese werkgelegenheidsstrategie als doelstelling en sluit zich aan op de benaderingswijze van het Gewestelijk Actieplan voor de Werkgelegenheid. Dit Pact wordt geconcretiseerd doorheen een aantal initiatieven, die de bevoegde overheden en beroepssectoren in partnership ten uitvoer leggen.

Het moet concreet worden toegepast via :

- sectorale toepassingsprotocollen, gesloten tussen de gewestelijke Minister van Werkgelegenheid en de vertegenwoordigers van de betrokken sectoren ;
- partnershipovereenkomsten tussen de gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling en opleiding en de sectorale opleidingsorganismen.

In 2003 en begin 2004 heeft de Regering zich tot het BESOC gewend voor de opvolging van de Nationale Tewerkstellingsconferentie, met vragen over het stelsel van de dienstencheques en het ontwerp van Samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, de Gewesten en de Gemeenschappen betreffende de actieve begeleiding en opvolging van werklozen.

Voor het overige is het BESOC in 2004 in het kader van de opvolging van het SPWB bijeengekomen.

In 2002 waren in het kader van het SPWB vier werkgroepen opgericht : de eerste had betrekking op het doelgerichter aanwenden en de contractuele vastlegging van de steun aan de economische expansie, de tweede op de proscriptie van elke handeling getuigend van discriminatie bij aanwerving, de derde op de oprichting van centra voor beroepsreferenties voor de beroepen van de stadseconomie en de vierde op de alternerende jongerenopleiding.

In 2004 is de « transversale » groep belast met de voorbereiding van de beslissingen van het BESOC viermaal bijeengekomen op 30 januari, 17 maart, 26 mei en 6 oktober.

Het BESOC is op 13 januari, 24 maart en 4 juni 2004 bijeengekomen.

De werkgroep gewijd aan het doelgerichter aanwenden en de contractuele vastlegging van de steun aan de economische expansie is op 12 februari 2004 bijeengekomen.

Het BESOC heeft in Plenaire zitting de volgende beslissingen genomen :

- Hervorming van de ordonnantie van 1 juli 1993 betreffende de bevordering van de economische expansie ;
- Tenuitvoerlegging van een sociaal noodplan in het kader van een collectief ontslag ;
- Ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waals Gewest, het Vlaams Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie betreffende de intergewestelijke mobiliteit van werkzoekenden ;
- Tenuitvoerlegging van de kennisportefeuille ;
- Bevordering van de werknemersopleiding ;
- Centra voor beroepsreferenties voor de beroepen van de stadseconomie.

De verwezenlijking van het SPWB zou jaarlijks bij de opmaak van het Gewestelijk Actieplan voor de Werkgelegenheid (GAW) binnen het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité moeten worden geëvalueerd. In 2004 heeft deze evaluatie niet kunnen plaatsvinden omdat het Overlegplatform voor de Werkgelegenheid, voorzien door de ordonnantie van 26 juni 2003 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt en het Besluit van 15 april 2004 houdende uitvoering van de ordonnantie, niet werd geïnstalleerd en omdat het GAW 2004 ontbrak.

Men had deze evaluatie moeten verrichten op basis van :

- een jaarverslag van het Brussels Observatorium van de Arbeidsmarkt en de Kwalificaties, met de expertise van de Brusselse bestanddelen van de Cel ENIAC⁶, die in het kader van het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid werd geïnstalleerd ;
- een verslag van de Economische en Sociale Raad, opgemaakt in toepassing van zijn specifieke opdracht inzake observatie van de organisatie van de arbeidsmarkt en inzake beoordeling van de tussenkomsten van de beroepsorganisaties, van de openbare actoren en van hun partners.

Dientengevolge zijn er in 2004 geen specifieke Brusselse bijdragen uitgewerkt in het kader van het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid.

Het Brussels Overlegcomité had hiertoe een werkgroep moeten oprichten, die openstond voor alle partijen die bij de tenuitvoerlegging van het Pact zijn betrokken.

Het is opportuun om eraan te herinneren dat volgens het SPWB de verschillende geplande maatregelen moeten worden toegepast binnen een maximumtermijn van drie jaar, hetzij 11 juni 2005.

Ten slotte heeft de Regering in december haar ontwerp van « Contract voor de Economie en de Werkgelegenheid van de Brusselaars » aan de Raad overgemaakt. Een noodzakelijk deel van dit ontwerp zijn de verworvenheden van het SPWB.

⁶ E.S.F. NAP IMPACT ASSESSMENT CELL

4. Adviescommissie voor Buitenlandse Handel

Op 6 mei 1996 werd er binnen de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met het besluit van 25 januari 1996 een Adviescommissie voor Buitenlandse Handel geïnstalleerd, waarvan de zetel zich op deze van de Raad bevindt en waarvan het secretariaat door het secretariaat van de Raad wordt waargenomen.

Tijdens het jaar 2004 kwam de Adviescommissie voor Buitenlandse Handel vijfmaal samen.

Tijdens zijn zittingen heeft de Commissie een adviesvraag van de Minister voor Buitenlandse Handel beantwoord inzake het reglement van 1996 houdende regeling van subsidies voor jaarlijkse exportprogramma's van de beroepsfederaties en aanverwante verenigingen.

Met de Regeringswissel in juni 2004 kwam het Brusselse buitenlandse handelsbeleid onder de bevoegdheden van de Minister-Voorzitter.

Ook was er in 2004 een ontmoeting tussen de leden van de Adviescommissie en de Brusselse economische en handelsattachés aan de hand van een werkvergadering op 22 maart 2004. Tijdens deze gelegenheid hebben de attachés een vragenlijst van de adviescommissie beantwoord. Dit heeft toegelaten om bij de aanvang van de nieuwe legislatuur een initiatiefadvies met 10 prioritaire voorstellen ter verbetering van de Brusselse exportpromotie aan de Minister-Voorzitter over te maken.

Mits het aanstippen van enkele voorstellen van wijziging heeft de Adviescommissie ten slotte het Brussels actieplan 2005 goedgekeurd.

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Voorstelling van de Raad	4
De oorsprong.....	4
De opdrachten.....	4
Instanties van de Raad	6
De Plenaire zitting.....	6
De Voorzitter en de Ondervoorzitter van de Raad.....	6
Het Bureau.....	6
Het Uitgebreid Bureau.....	7
De Kamer van de Middenstand.....	7
De commissies en werkgroepen.....	7
De organisaties die in de Raad zetelen.....	7
Representatieve werkgeversorganisatie.....	7
Representatieve middenstandsorganisaties.....	8
Representatieve werknemersorganisaties.....	8
Samenstelling van de Raad	9
Activiteiten van de Raad	11
1. Bevoegdheid van advies, studie en aanbeveling	11
A. Algemeen beleid.....	11
B. Economisch beleid.....	13
C. Werkgelegenheidsbeleid.....	14
D. Milieu.....	17
E. Fiscaliteit en Financiën.....	20
2. Overige bevoegdheden	23
Erkenning van de uitzendbureaus.....	23
Erkenning van de privé-tewerkstellingsagentschappen.....	23
Erkenning van de inschakelingsondernemingen.....	25
Overlegplatform van de Sociale Economie.....	25
3. Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité (BESOC)	25
4. Adviescommissie voor Buitenlandse Handel	28